

PONOSNI – ZA DOMOVINO

Območno združenje slovenskih častnikov Laško je prostovoljna, samostojna, stanovska, interesna in strokovna organizacija vojaških častnikov in podčastnikov na območju občin Laško in Radeče ter deluje skladno s statusom društva, ki deluje kot društvo v javnem interesu na področju obrambe, kot pravna oseba zasebnega prava deluje kot član krovne Zveze slovenskih častnikov Republike Slovenije. Združenje predstavlja predsednik območnega združenja stotnik Zvonko Zorec (v njegovi odsotnosti podpredsednik višji vodnik Milan Klenovšek) in sekretar, stotnik Konrad Zemljič.

Združenje je bilo registrirano pri pristojnem organu leta 1994, torej letos slavimo dvajsetletnico delovanja, upoštevajoč tudi obdobje delovanja naše pravne predhodnice – Zveze rezervnih vojaških starešin – pa lahko upoštevamo častiljivih 62 let delovanja.

Območno združenje slovenskih častnikov Laško, njegovi organi in člani sodelujejo pri uresničevanju ciljev in smotrov z ustreznimi organi, s poveljstvi Slovenske vojske in programsko sorodnimi organizacijami in društvi, še posebej na področju obrambe in zaščite, veteranstva, socialnega skrbstva, humanitarnih ter kulturnih in športno rekreativnih dejavnosti. Združenje se lahko samostojno včlani v sorodne organizacije, ki imajo podobne namene in cilje doma in v tujini. Članstvo v organizaciji v preteklosti ni bilo registrirano po avtomatizmu (kar bi po eni strani prišlo prav – sploh z vidika čedalje bolj omenjane strateške rezerve obrambnih sil, pri čemer naj bi tvorili hrbenico te strateške rezerve); od približno dobrih 300 članov ZRVS tik pred osamosvojitvijo smo z novim včlanjevanjem in s prostovoljno odločitvijo za članstvo v ZŠČ v svoji, neodvisni državi uspeli vrste dodobra razredčiti (nekaj zaradi spremenjenih okoliščin v družbi, kar precej zadržanosti pa je bilo posledica neprimerne in na trenutke omalovažujočega odnosa takratnega ministrstva za obrambo do našega članstva). Tik pred razpustom združenja (zaradi finančnih zagat, deloma tudi nezainteresiranosti za delo) je v OZŠČ Laško leta 2010 prišlo do zamenjave na čelu organizacije. Z malo drznejšim pristopom in obogatitvijo programa dela, predvsem

pa po konsolidaciji financ, smo članstvo vendarle uspeli premakniti v pozitivno smer – od 92 članov leta 2010 se je do danes številka povzpela do števila 178, predvsem tudi mlajše populacije in članic (17 – kar predstavlja slabih 10 odstotkov članstva).

Poseben problem ostaja včlanjevanje aktivnih podčastnic, podčastnikov, častnic in častnikov v naše vrste. Mnenja smo, tudi po razgovorih s posamezniki, da še premalo čutijo pripadnost častniški organizaciji (tudi češ: »Kaj pa imam od tega?«). Na tem področju bomo morali še marsikaj postoriti, predvsem pa programe pripraviti tako, da bodo vsebovali tudi vsebine za naše aktivno zaposlene prihodnje člane; malo manj pa bo potrebnih tudi zakonskih zadržkov pri pridobivanju osnovnih podatkov o stalni sestavi – predlagamo, da se podčastniku ali častniku ob nastopu službovanja ponudi včlanitev v temeljne organizacije ZŠČ, ob pripombi, da brez včlanitve tudi v zboru ZŠČ ne more biti ...

Za uspešnejše pomlajevanje združenja smo na zboru članov sprejeli tudi sklep, ki omogoča včlanitev tudi osebi, ki je pripravljena s svojim delovanjem pripomoči k razvijanju in h krepitvi dela Združenja slovenskih častnikov, predvsem Območnega združenja slovenskih častnikov Laško, četudi nima podčastniškega ali častniškega čina, in ki sprejema s Statutom določene pravice in dolžnosti. Praksa se je pokazala kot dobrodošla in daje pričakovane rezultate.

V okolju, kjer delujemo, smo postali prepoznavna organizacija; predvsem s pojavljanjem v javnosti, na različnih pri-

reditvah lokalnega in širšega pomena, s svojim praporom in praporščakom ter z delegacijami. V preteklosti smo se pojavljali predvsem v tako imenovanih bojnih uniformah, ki smo jih nekateri prevzeli še med osamosvojitveno vojno, nekateri pa malo kasneje ob odpisih Slovenske vojske; te uniforme še vedno uporabljamo v primerih terenskega dela v slabših vremenskih pogojih.

Po izrednih prizadevanjih častnega predsednika ZŠČ polkovnika Mihe Butare smo se začeli pojavljati tudi v svečanih uniformah in s pripadajočimi insignijami. Odziv okolja je bil presenetljivo dober – na začetku so nas spremljali vprašujoči pogledi in nejevera, danes pa je že povsem razumljivo, da se naše članstvo pojavlja tudi v »prenovljeni« podobi. V združenju smo bili pri pridobivanju svečanih uniform, ob obilnem razumevanju lokalnih skupnosti in donatorjev, dokaj uspešni – zagotoviti smo uspeli 18 kompletov (sicer nekaj brez vetrovk), kar nam omogoča dostojno predstavljanje v javnosti. Za preostalo članstvo bomo tudi v prihodnje skušali pridobiti določeno število vsaj t. i. bojnih ali terenskih uniform – interes je dokajšen (pojavljajo pa se rahli problemi pri odstranjevanju oznak SV: člani se sprašujejo, čigav del strateške rezerve pa smo; z namestitvijo oznak pripadnika ZŠČ in veterana ni problemov). V okolju smo, razen pojavljanja na raznovrstnih svečanostih, prepoznavni tudi po svojem bogatem programu dela, ki pa bo v prihodnje še bogatejši in raznovrstnejši. Pa poglejmo najprej letošnje pretekle dejavnosti (ki pa so se pojavljale tudi v celem prejšnjem mandatu v letih 2010–2014) – po sklopih programa dela:

- v okviru dejavnosti predsedstva, komisij in članov OZŠČ smo izvedli zbor članov, sodelovali smo na skupščini ZŠČ in v okviru zmožnosti zagotavljali sredstva za delovanje preko javnih razpisov v lokalnih skupnostih, sklepali donatorske pogodbe, pogodbe o nabavi uniform, urejali dokumentacijo za nabavo orožja in streliva ter pripravili letna finančna poročila ...;

- v sodelovanju s Slovensko vojsko smo izpeljali nekaj zahtevnejših nalog s področja vojaškega strokovnega usposabl-